

Gracza János

HULL A FÁNAK A LEVELE...

Hull a fának a levele,
Őszi szellő játszik vele,
Játszik vele, sodorgatja,
Hol leejti, hol felkapja.

Búsan néz az ág utána,
Végzetlen nagy útjára...
Összeborul másik ággal,
Panaszos nagy zokogással.

Ahogy nézi: fáj a fának,
Levelei hogy úgy szállnak,
Hogy úgy szállnak szerte-széjjel,
Sebes szárnyú őszi széllel...

– Mért is nincs a falevélnek,
Ha már egész nyarat ér meg:
Szép, virágos koporsója,
Dalos madár siratója!

(Az Én Újságom, 1908/48.)